

18 | ČERVEN 2022

JSEM JEDNO UCHO

Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, z.s.

Cena 50 Kč

NE HLUCHNI!

TÉMA

Ochrana sluchu aneb „Neohluchni!“

Sjezd
SNN

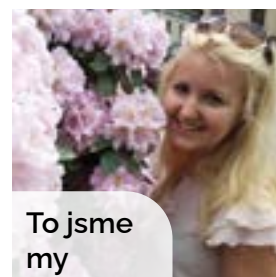
Vítězka soutěže
o nejhezčí báseň

SVAZ NESLYŠÍCÍCH
A NEDOSLYCHAVÝCH OSOB
v ČR, z. s.

Ochrana
sluchu

To jsme
my

Sledujte nás!

Chcete poznat životní příběhy dalších osobností Jsem jedno ucho?
Příběhy najdete zde www.snn-cr.cz/JSEM-JEDNO-UCHO.

A pokud ještě nejste fanoušky naší FB stránky Jsem jedno ucho www.facebook.com/JsemJednoUcho, určitě to napravte! :-)

 /JsemJednoUcho

 /JsemJednoUcho

Příště se těšte:

Téma: Deaflympiáda – svátek všech neslyšících sportovců

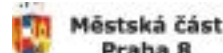
Devatenácté číslo časopisu Jsem jedno ucho vyjde **14. 9. 2022**.

Príspevky, prosím, posílejte na e-mail: cezova@snn-cr.cz do 31. 7. 2022.

NE HLUCHNI!

Víte, proč je pro nás sluch tak důležitý?

V raném dětství je zásadní pro rozvoj řeči. A v průběhu života pak pro získávání informací a vytváření mezilidských vztahů. #Neohluchni

Obsah

Úvodní slovo šéfredaktorky Veronika Cézová	4
Kampaň „Neohluchni!“	5
Osobnost Štěpánka Prokopiusová	6
Téma Ochrana sluchu aneb „Neohluchni!“	9
To jsme my! Veronika Cézová	12
Historické okénko František Kudyn	15
Mluví se o nás Jsme v médiích!	16
Sociální služby by měly být dostupné všem: i neslyšícím!	21
Svazem letem světem Co se u nás událo	22
BYLI JSME PŘI TOM!	
Základní organizace neslyšících Most	31
Spolek neslyšících Plzeň	31
Základní organizace nedoslýchavých Ostrava-Poruba	32
Centrum pro zdravotně postižené Zlínského kraje o.p.s.	32
Pražský spolek neslyšících	33
Spolek neslyšících Břeclav	33
Evropský projekt míří do finále	34
Úspěchy na deaflympiádě	36

TEXT: Veronika Cézová

FOTO: Veronika Cézová

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFREDAKTORKY

„Dovedete si představit, že byste byli na vozíku?“

„Ne! Strašná představa!“

„Dovedete si představit, že byste neviděli?“

„To by bylo šílené!“

„A co kdybyste neslyšeli?“

„Tak to by asi bylo v pohodě.“

Když chodíme s projektem Jsem jedno ucho do škol, žáci a studenti mají na začátku besedy jasno. Na vozíku? Nikdy! Nevidět vše kolem sebe? Nepředstavitelné. Neslyšet? To přece není tak hrozné...

Stačí jedna beseda. Stačí ‚slyšet‘, co všechno lidé se sluchovým handicapem prožívají, a rázem mají na konci besedy jasno.

„Neslyšet? To je strašné! Nikdy jsem si neuvědomil, jak je sluch důležitý. Jak moc to mají lidé se sluchovým postižením v životě složité. Fakt si budu hlídat, jak hlasitou si pouštím hudbu!“

Ale nejsou to jen žáci a studenti, kteří si neuvědomují důležitost sluchu. Jak je sluch důležitý, si bohužel lidé uvědomí, až když začnou špatně slyšet... Když začnou přicházet o informace...

„Sluch je důležitý k získávání informací,“ říkáme na besedách. Takto řečeno, bez konkrétního příkladu, je to však jen věta bez jakéhokoli dopadu na posluchače.

Jak konkrétně to však vypadá, když lidé se sluchovým handicapem jsou bez informací? To už si slyšící lidé dovedou představit jen stěží. Mimořádně – ne nadarmo Světová zdravotnická organizace hovoří o sluchovém handicapu jako o druhém nejtěžším, hned po tom mentálním...

Mou profesní deformací je sledovat přepisovatele mluvené řeči. A hned vám povím proč...

Tyto řádky píše 24. května 2022. Už se pomalu blíží půlnoc. Mám za sebou cestu z Hradce Králové, kde byl právě náš Svaz a projekt Jsem jedno ucho nominován na Cenu MOSTY.

Neslyšící měli v průběhu večera na pódiu tlumočnice znakového jazyka. A pro nedoslýchavé a ohluchlé lidi byl zajištěn prepis na plátně. Dalo by se tedy říci, že všichni v sále na tom byli – informačně – stejně.

Ale nebylo to tak...

Když jsem poslouchala, co moderátor říkal, a porovnávala s tím, co psal přepisovatel na plátno, odhadem cca 20 procent řečeného nebylo vůbec napsáno...

Samozřejmě chápou i pohled přepisovatelů. Když jsem s některými dělala rozhovor, došli jsme i na téma přesnost versus rychlost. Říkali mi, že to mají většinou sami v sobě nastavené tak, že pokud se jedná o chybu, která neohrozí porozumění daného slova či kontextu, nechávají to být.

Rozdíl však je, pokud přepisují dotyčným jedinci na tablet, nebo když přepisují třeba na konferenci, kde to vidí plný sál – včetně slyšících lidí.

A to byl i tento případ. Slavnostní večer, kde většina lidí byla slyšících.

Věřím, že přepisovatel si uvědomoval tíhu okamžiku a jeho prioritou byla kromě rychlosti možná ještě více právě přesnost.

Ve chvílích, kdy se často vracel k již napsaným slovům, aby v nich opravil překlepy, mu však utíkaly celé věty. A ty už pak nikdy nedopsal...

Jak říká biomedicínský technik Jakub Brandejs, který nastavuje sluchadla a jehož příběh najdete v tomto časopise: „Lepší je prevence než pak řešit následky.“

Právě proto je tu naše celorepubliková kampaň „Neohluchni!“, se kterou chodíme do škol mezi žáky a studenty a vysvětlujeme jim, jak si mají chránit sluch. A jak to může dopadnout, když si ho chránit nebudou...

Na těchto řádcích si dovoluji i jedno osobní poděkování. Byla to totiž Eliška, moje šestiletá dcera, která mě k celé kampani inspirovala. Na jednom dětském dni mi říkala, jak jí z hlasité hudby ‚bolí ouška‘ a že chce ‚sluchátka‘.

Když jsem šla za organizátorem akce, nejdřív jako by ani nechápal, co mu říkám. „Vy jako chcete, abych ty písničky ztišil? Proč?“

„Protože je to tu strašně hlučné. Naměřila jsem 100 decibelů. To je i pro dospělého šílený kravál a ničí to uši. Natož ty dětské...“

„Vždyť s tím jezdíme po celé republice. A vy jste první, která si stěžuje,“ odpověděl mi. A řekl to takovým tónem, abych se zastyděla.

Jsou prvenství, která člověku radost neudělají. A tohle bylo jedno z nich. Ale upřímně? Mně to bylo v té chvíli jedno.

V tu chvíli jsem nebyla na tom dětském dni jako mluvčí Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR. Byla jsem tam v první řadě jako maminka.

Maminka, které není jedno, že tam dceři poškozují hlasité písničky sluch.

Maminka, která cítila, že má morální povinnost zastat se všech dětí, jejichž rodiče se třeba styděli ozvat. Nebo prostě jen nevěděli... ■

Inspirativní počtení a buďte jedno ucho!

Vaše Veronika

šéfredaktorka a tisková mluvčí Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR

TEXT: Veronika Cézová
FOTO: Veronika Cézová, Jiří Čejka, archiv Milana Peroutky

CELOREPUBLIKOVÁ KAMPAŇ „NEOHLUCHNI!“

NEOHLUCHNI!

NEOHLUCHNI! To je název naší celorepublikové kampaně, kterou jsme spustili symbolicky 3. března 2022 na Světový den sluchu. Cílem je upozornit děti a mladé lidi na trvalé následky poškození sluchu. Právě ti si mohou – například poslechem hlasité hudby – nenávratně poškodit sluch.

Hranice: 85 decibelů

Víte, že při dlouhodobém vystavení hluku, který je vyšší než 85 decibelů, si nenávratně poškozujete sluch?

Svaz neslyšících již čtyři roky chodí pravidelně na základní a střední školy. Ptá se žáků a studentů, jak si chrání zrak. „Nosíme sluneční brýle, to je jasné,“ zní jejich odpověď.

Na dotaz, jak si chrání sluch, je buď ticho, nebo odpověď, že nijak.

„A když jsou koncerty, kde stojíte?“ „Přece v přední řadě u pódia.“

Tím si však zadělávají na budoucí problémy se sluchem.

Profesor Syka:

V kině jsem naměřil 110 decibelů!

Na problematiku poškození sluchu upozorňuje i profesor Josef Syka, jedna z osobností vlajkového projektu SNN ČR Jsem jedno ucho, který pro Svaz neslyšících a nedoslýchavých potvrdil, že hluk je jedním z problémů současné civilizace. „Třicet let od revoluce jsem byl poprvé v kině. Vzal jsem vnučky do jednoho pražského multikina. A nepříjemně mě překvapilo, jak hlasité bylo promítání. Jak mohou vystavovat tak malé děti takovému hluku? S kolegy

jsem pak navštívil hned několik promítání, kde jsme měřili úroveň hluku v decibelech. A výsledek? Jelikož se používají ekvivalentní hodnoty za určité období, kritická hladina hluku překročena nebyla. Ale! Ve špičkách, které sice byly krátké, avšak jich tam bylo mnoho, jsme naměřili až 110 decibelů! Když jsou malé děti takovýmto špičkám vystaveny často, je zřejmé, že jim to poškozuje sluch,“ varuje profesor Josef Syka z Akademie věd ČR.

Milan Peroutka:

Táta by byl brzo ohluchlý. Já už si uši chráním

Kampaň „Neohluchni!“ podpořil i oblíbený zpěvák Milan Peroutka, jehož tatínek byl rovněž hudebníkem. „Jak si taťka jako muzikant chránil sluch? Nijak. Kdyby tu ještě byl, byl by velmi brzo ohluchlý. Já už však při koncertech ochranu sluchu používám,“ popisuje Milan.

Šárka Prokopiusová:

Ohluchnutí? Nejen informační bariéra, ale i sociální izolace

A proč je pro člověka sluch tak důležitý? Tento smysl je zásadní nejen v raném dětství při rozvoji řeči, ale je důležitý také pro získávání informací a vytváření mezilidských vztahů.

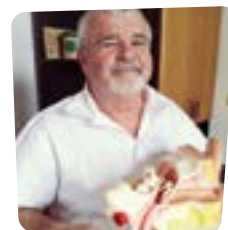
„Pokud dojde k ohluchnutí, dochází nejen k informační bariéře, ale také k sociální izolaci, která pak často vede k úzkostem, nízkému sebevědomí, pocitům méněcennosti nebo i depresím,“ vysvětluje Šárka Prokopiusová, prezidentka Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR.

Docent Lejska:

Až 50 procent populace si může za problémy se sluchem

A co nám sluch nejvíce poškozuje? Podle foniatra docenta Mojmíra Lejsky to jsou hlavně tři faktory. „Zvýšený hluk nad 85 dB, kouření a používání léků. Každý kuřák má poškozené cévy, tedy i cévy v uchu. Každý lék má vedlejší účinky – a často právě ve vztahu ke sluchu. Chodíme po ulici, kde je hlučná doprava, vrtáme vrtačkami, sekáme. Každý hluk má vliv na sluch. Osobně odhaduji, že až 50 procent populace má zhoršený sluch v důsledku toho, že si ho celý život nechránili,“ uzavírá docent Lejska. ■

OSOBNOST

TEXT: Veronika Cézová

FOTO: Jiří Čejka, archiv Štěpánky Prokopiusové

ŠTĚPÁNKA PROKOPIUSOVÁ: ROCKOVÝ KONCERT MI SPUSTIL TINNITUS

Koncert, který jí změnil život. Tak vzpomíná patnáctiletá Štěpánka Prokopiusová na hudební akci HudliceFest, kde v červnu loňského roku vystupovaly různé rockové kapely.

Ze začátku stála daleko od scény. Jak však plynul čas, postupně se k pódiu přibližovala. „Nakonec jsem sice nestála přímo pod pódiem, ale neměla jsem k němu daleko. Jak moc hlasitá je hudba, jsem si uvědomila, až když jsem neslyšela kamarádku vedle, která mi něco říkala,“ vrací se zpátky v čase Štěpánka.

Už když šla po koncertu k autu, pískalo jí v uších. „Vlastně to bylo spíše takové hučení než pískání, které jsem si ale později doma v tichu uvědomovala ještě více. Kromě toho jsem měla

i zalehlé uši. Toho jsem si ale všimla pořádně až druhý den.“

Náročná na psychiku

Byla zmatená. Nevěděla, co dělat, protože se s podobnou situací ještě nesetkala. „Další dny bezprostředně po koncertu mi neustále pískalo v uších, takže mě pořád bolela hlava. A ještě k tomu všemu jsem toho moc neslyšela kvůli zalehnutí uší... Nikdy dříve jsem si to neuvědomovala, ale když člověku neustále píská v hlavě, může se to podepsat i na jeho psychice. Hlavně v prvních dnech jsem myslela, že zešlím. Několikrát jsem i brečela,“ přiznává Štěpánka.

Štěstí v neštěstí bylo, že se hned druhý den svěřila rodičům. „Navíc jsem se večer po koncertu snažila najít

nějaké informace o pískání v uších. Tou zásadní informací bylo, že má jít člověk urychleně k lékaři a řešit to, což mi potvrdila i mamka.“

B-komplex

Třetí den po koncertu se Štěpánka dostala k lékařce, která jí po vyšetření řekla, že může být citlivější na hluk, a poradila jí, aby se v následující době vyhýbala hlasitým místům. Na předpis dostala Štěpánka dva léky a vitamíny B12 a B-komplex, které užívala měsíc.

Představa, že by si mohla trvale poškodit sluch, jí po této události naháněla strach. „Pramení to i z toho, že dnes a denně vidím, s čím vším se potýká moje mamka, která ohluchla ještě před nástupem do první třídy. Vnímám

bariéry, které sluchový handicap přináší. Takový neustálý boj bych nechtěla prožívat," říká Štěpánka.

Opakovat mamce jednu věc tříkrát mi přijde normální

Mimochodem – Štěpánčinou maminkou není nikdo jiný než Šárka Prokopiová, prezidentka Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, největší tuzemské organizace pomáhající lidem se sluchovým handicapem.

Když chodíme s Šárkou pravidelně do škol na besedy Jsem jedno ucho, Šárka vždy nezapomene zmínit, jak přirozené bylo nejen pro dceru Štěpánku, ale i její starší sestru Anežku, komunikovat s maminkou tak, aby jim rozuměla.

Sama Štěpánka si nevybavuje jeden konkrétní moment, kdy si začala uvědomovat, že její maminka neslyší.

„Mám však pocit, že to tak prostě bylo, že se to neřešilo. To, že to není normální a že jsou s tím problémy, jsem si začala uvědomovat tak kolem pátého šestého roku. Do té doby jsem to brala jako normální, že musíme někdy opakovat tříkrát jednu věc," vypráví Štěpánka.

Na třídní schůzky chodí táta

Na základní škole byla její maminka Šárka na třídních schůzkách jen jednou, v první třídě. „Když ji ale posadili na místo, kde jsem seděla já, což byla čtvrtá lavice, ničemu nerozuměla. Od té doby chodí táta. Za poslední dva roky kvůli covidu probíhaly schůzky online, takže mamka u toho byla, ale táta jí potom stejně musel některé věci doplnit.“

Na Gymnáziu Arabská v Praze 4, kam začala Štěpánka vloni v září chodit, byl na první třídní schůzce také táta.

„Myslím tedy, že ani třídní neví, že mamka neslyší. Zatím se to asi neměla jak dozvědět. Všude, kam jsme dávali telefonní čísla – například na přihlášky – jsme psali číslo na tátu, aby případně volali právě jemu a ne mamce.“

Kamarádi si dělají srandu, že jsem to já, kdo neslyší

Specifická komunikace s mamkou, která ohluchla ještě před nástupem do první třídy, je pro Štěpánku přirozená.

„Obecně mám pocit, že tím, že se u nás mluví hlasitěji a více na sebe při komunikaci koukáme a gestikuluje-

me, mám pak někdy mezi více lidmi problém jim rozumět. Kamarádi si ze mě kvůli tomu dělají legraci, že to není mamka, ale já, kdo neslyší," směje se Štěpánka.

Hlasitější řeč, odezírání, gestikulace, mimika... To vše funguje. A co znakování? Přijde Štěpánce přirozené učit se znaky a dopomáhat si jimi v komunikaci s mamkou?

„Ano, už odmala mě to zajímalo, ráda jsem na mamku koukala, když znakovala. Dokonce jsem měla i vlastní znaky třeba pro hlad, žízeň nebo kapesník. Vždycky jsem se jí na to ptala, jak se řekne to a ono. Řekla bych, že i když ani já ani ségra neumíme znakovku, tak dost gestikulujeme, máme to zažitě odmala.“

V komunikaci si dopomáhám znaky

Štěpánka je tedy daleka toho, aby o sobě tvrdila, že umí znakový jazyk. „Ale těch pár znaků, co umím, docela často používám při komunikaci s mamkou. Jsem na to tak navyklá, že je někdy použiji i mezi slyšícími," směje se Štěpánka.

„Tím, že až na mamku není nikdo v rodině sluchově handicapovaný a že se doma bavíme mluvenou řečí, se nikdo z nás nenaučil víc než pár základních znaků.“

„Vím, že mezi tinnitem a ztrátou sluchu je velký rozdíl, ale už jen' pískání v uších dokáže člověka rozhodit a znervóznit.“

Tatka si myslel, že je mamka nafoukaná

Štěpánčini rodiče se seznámili ve Frymburku na Šumavě. A stejně jako žáci a studenti, kteří na besedách Jsem jedno

ucho po celé republice slyšeli o tomto osudovém setkání, slyšela o něm – a hned několikrát – i sama Štěpánka.

„Oba tam byli v penzionu na brigádě. Táta jako číšník, mamka uklízela a pomáhala v kuchyni. Když se potkali na chodbě, táta ji pozdravil, ale ona mu neodpověděla. Táta si pak myslel, že je mamka nafoukaná, dokud mu kamarád neřekl, že vlastně neslyší. Potom se začali bavit a už to bylo," směje se Štěpánka.

Její maminka bez sluchadel neslyší, tatka je naopak slyšící. Dovede si slyšící Štěpánka představit, že by si našla neslyšícího partnera?

Neslyšící partner? Zvládla bych to

„Záleželo by na člověku, ale myslím si, že kdyby to pro mě byl důležitý člověk, zvládla bych to. Pokud by vyrůstal mezi neslyšícími, i já bych pro něj byla jako z cizího světa. Takže by to určitě nebylo jen o mně. Ale myslím si, že by se to určitě zvládlo.“

Když se se Štěpánkou bavíme, napadne mě, jestli někdy přemýšlela o tom, co když právě její dítě bude mít v budoucnu sluchový handicap. Při té otázce se zamýšleně zahledí do dálky.

„Nikdy jsem nad tím nepřemýšlela, vlastně až teď, když se mě na to ptáš. Ale jsem si jistá, že bychom to zvládli. Určitě by to bylo velmi těžké. Ale co jiného by nám zbývalo než to zvládnout? Možná až se rozhodnu pořídit si děti, zajdu si předtím na vyšetření.“

Pískání v uších? Do minuty se ztratí

Když se bavíme o vyšetřeních... Bála se Štěpánka po koncertě, že by se stala častou návštěvnici foniatrické ordinace? Že by třeba navždy ohluchla?

„To asi ani ne. Nejvíce jsem se bála, že budu mít problém s tinnitem. Třeba do konce života. Věděla jsem od několika známých, že s tím mají problém už třeba pět let...“

Jak to tedy – po téměř roce – vypadá s pískáním v uších? Je to lepší?

„Tinnitus už v podstatě není," usmívá se Štěpánka. „Jen se někdy stává, že mi najednou začne v uších hučet a pískat, ale zpravidla se to do minuty zase ztratí. Někdy, když jsem v hlučném prostředí, mám pocit, že se to vrací, ale naštěstí to vždycky zase zmizí.“

Hlasitá hudba na lodi i hlučná svatba

Od doby, kdy byla na rockovém koncertu, své uši vystavila ještě několikrát hlučné hudbě.

„Poprvé od vyšetření to bylo na dovolené v Chorvatsku na lodi, kde hrála podle mě dost hlasitá hudba. Bylo to ještě v době, kdy jsem brala léky, takže to nebylo ideální. Potom docela brzy na svatbě příbuzného. To jsem vyřešila tak, že jsem si sedla co nejdál od reproduktorů a nepřibližovala jsem se k nim.“

Jinak se však hlučným místům vyhýbá. Ovšem nejsou to jen koncerty, které mohou být hlučné...

„Třeba právě ta svatba příbuzného nebo větší oslava může být náročnější. V těchto případech jsem se naučila chodit na pravidelné přestávky na záchod nebo prostě někam do ticha.“

Kampaň „Neohluchni!“

Protože tento – již 122. příběh osobnosti Jsem jedno ucho – vzniká při příležitosti celorepublikové kampaně „Neohluchni!“, kterou Svaz neslyšících

a nedoslýchavých osob v ČR spustil 3. března na Světový den sluchu, zajímá mě, co by Štěpánka se svou zkušeností vzkázala svým vrstevníkům, na které s kampaní „Neohluchni!“ cílíme.

„Vím, že mezi tinnitem a ztrátou sluchu je velký rozdíl, ale už jen pískání v uších dokáže člověka rozhodit a zneróznit. Určitě se na to dá zvyknout, ale člověk podle mě nemůže být v klidu ani při usínání. Moje rada pro ostatní je, aby si chránili sluch, jak jen to jde. Neříkám, že neposlouchám hudbu, ale není potřeba ji mít puštěnou na nejvyšší hlasitost.“

To samé podle ní platí i u koncertů. Uvědomuje si, že je to zážitek být poblíž pódia na koncertech... „Ale ‚zážitkem‘ je i to, když člověk čtyřicet hodin denně slyší hučení nebo pískání v uších, a to není zrovna příjemné... Když si tedy stoupnete dál, zážitek bude možná slabší, ale ochráníte si sluch i do budoucích let. A myslím, že nikdo nechce po zbytek života neslyšet... Když se v těchto situacích omezíte, nezaplatíte za to tak vysokou cenu jako za ztrátu sluchu nebo vznik tinnitu,“ věří Štěpánka.

Skryté titulky? I když mamka není doma

Když přijdete k rodině Prokopiusových domů, asi nikoho z vás by nepřekvapilo, že maminka Šárka Prokopiusová se – vzhledem ke svému sluchovému handicapu – dívá v televizi na pořady opatřené skrytými titulky.

Možná vás ale překvapí to, že titulky si zapínají také Štěpánka s Anežkou, i když maminka není doma...

„V televizi jsou u nás titulky samozřejmostí. Když se koukáme společně s mamkou, vybíráme pořad i podle toho, jestli je otitulkovaný nebo ne. A když se koukám sama na pořad v češtině, často si také zapínám titulky, protože je to pro mě příjemnější a přirozenější. Bez nich je to takové prázdné,“ směje se Štěpánka.

A stejně to má i její sestra Anežka. „Obě jsme na to odmala zvyklé a jsme za to velmi rády. Rozhodně nám to pomohlo v době, kdy jsme se učily číst. Díky tomu umíme číst rychle. Takže jsme nikdy neměly problémy ani s pořady v cizím jazyce s titulky,“ popisuje výhody titulků Štěpánka, která mimochodem nádherně hraje na klavír.

Mamka má lepší rytmus než táta

Užívá si hudbu i její maminka Šárka? „Mamka má překvapivě docela dobrý rytmus. Lepší než táta nebo ségra,“ usmívá se Štěpánka.

„Skladby, které mají výrazný rytmus, mamka pozná i bez toho, aniž by věděla, co hraju. Vzhledem k tomu, že je nedoslýchavá, vnímá hudbu dost dobře a silně. Přišla jsem na to vlastně asi až před rokem, kdy jsem začala poslouchat jejího oblíbeného interpreta a začala jsem si ho pouštět i nahlas. Mamka je schopná poznat, že to je on, i když vůbec neví, co zpívá. Určitě to není stejně jako vnímání hudby u slyšících, ale hudbu vnímá – navzdory okolnostem – velmi dobře.“

Štěpánka vyrůstá v rodině, kde sluchový handicap není tabu. Přesto jí vlastní zkušenost s tinnitem otevřela nejen oči, ale i srdce.

„Člověku se opravdu změní pohled na sluch, když ví, jak snadné je mít s ním problém. Sluchu si od té doby více vážím. A více si vážím také lidí, kteří zvládli ztrátu sluchu. Obdivuji je za to, s čím musí denně bojovat...“ ■

JAKUB BRANDEJS: NEDOSLÝCHAVOST KORIGOVAT UMÍME, S TINNITEM JE TO SLOŽITĚJŠÍ

Tatínek zubař, maminka zdravotní sestra. Dvaatřicetiletý Jakub Brandejš měl k medicíně blízko. „Ve třetím ročníku na gymnáziu mě však chytila i matematika a fyzika, proto jsem nakonec na vysoké škole zkombinoval medicínu a elektro. Vystudoval jsem obor Biomedicínské inženýrství na brněnském Vysokém učení technickém,“ usmívá se Jakub. K vysokoškolskému studiu byl předurčen. Ale to, že ho to profesně zaválo ke sluchadlům, to byla náhoda...

V roce 2014 doznívala ekonomická krize. „Absolventi si nemohli až tak moc vybírat, kam půjdou. Stejně jako mí spolužáci – i já jsem si vypsal společnosti a okruhy, kde bych se mohl uplatnit. A jednou z možností byla i firma zaměřující se na sluchadla – na zpracování zvuku, signálu a dat, na ochranu sluchu... Začalo mi to všechno do sebe zapadat,“ popisuje Jakub, kterého fascinují technologie.

S digitálními sluchadly, které se seřizují pomocí počítače, se tak může „vyřádit“. Na rozdíl od těch analogových... „Analogová sluchadla už jsem nezažil, neměl jsem možnost do nich prakticky nahlédnout, ale je pravda, že s nimi by mě to asi tolik nebavilo,“ směje se.

Přestože digitální sluchadla přinášejí svým uživatelům daleko více možností oproti těm analogovým, ne všichni na ně pějí ódy.

Analogová sluchadla lepší než ta digitální?

Kolegyně Radka Klinderová mi nedávno vyprávěla, jak s láskou vzpomíná na analogová sluchadla. Je to vůbec možné?

„Ze statistického pohledu to možné je. Mohou být jedinci, kteří zažili analogová sluchadla a mají pocit, že jim vyhovovala více. Je ale potřeba upozornit na to, že jim mohla analogová sluchadla

vyhovovat právě v době, kdy například jejich sluchová vada nebyla až tak velká. Mohlo to být také v době, kdy se jejich slyšení v dětství teprve vyvíjelo a mozek si na něco zvykl. Takovému člověku může být příjemnější analogový zvuk. Na druhou stranu si jsem jistý, že drtivá většina neslyšících a nedoslýchavých lidí preferuje digitální sluchadla, se kterými jsou spokojeni,“ vysvětluje Jakub.

Připouští, že s analogovými sluchadly má sice jen teoretickou zkušenost, nemá je tedy „naposlouchané“ na vlastní uši. „Ale v literatuře se obecně popisují analogová sluchadla tak, že mají měkčí zvuk, přirovnává se to k poslechu gramofonu. Gramofon ale není zaměřen na detaily. Digitální sluchadla se přirovnávají k CD. Kvalita zvuku je vyšší. A stejně tak digitální sluchadla mají velmi precizní nastavení podle ztráty sluchu,“ popisuje Jakub.

„Správné nastavení“

Častým tématem – nejen ve skupinách neslyšících a nedoslýchavých lidí na sociálních sítích – je také nastavení sluchadel. „Když se bavíme o ‚správném nasazení‘ – co to vlastně je? Jedno je jisté. ‚Správné nastavení‘ je ošidné, obtížné. A to právě s ohledem na to, že vnímání zvuku je subjektivní veličina. Každý z nás vnímá zvuk subjektivně. A většinou se setkávám s tím, že si na nesprávné nastavení stěžují ti pacienti, kteří mají hned na začátku nereálná očekávání.“

Jakub připomíná, že sluch není možné opravit. „Neumím to já jakožto inženýr, technik. Vrátit sluch neumí ani lékař. Ztráta sluchu zhoršuje možnost vnímání zvuků a při ladění sluchadla zkrátka není možné sluch opravit. Pokud to tedy člověk nepochopí a v osmdesáti letech chce dotyčný slyšet jako ve dvaceti, tak takovému člověku sluchadla nenastaví správně nikdo.“

Cesta od lékaře k technikovi

K Jakubovi se dostanou pacienti většinou z ordinací ORL lékařů nebo foniatrů. Tento postup je podle něj správný, protože ne vždy člověk, který najde Jakuba na internetu, potřebuje hned sluchadla...

„Stává se, že si nás najde třeba čtyřicátník, který má pocit, že začíná hůře slyšet. Takové pacienty však posíláme k ORL lékaři, aby se jim jako první podíval do uší, jestli se ta vada nedá řešit jinak než sluchadlem. Často se totiž stává, že jde například o mazový špunt. A pak stačí ucho vypláchnout.“

Do jeho kanceláře však přicházejí i třicátníci, čtyřicátníci, kteří mají ztrátu sluchu. A během první konzultace si pak s Jakubem sednou a diskutují nad možnostmi zlepšení sluchu. „Přichází na řadu hovor na téma typů sluchadel, jejich velikostí... Důležité je mít také sluchadla na obou uších, neboť uši jsou párový orgán. A po vyrobení sluchadel je pak společně nastavujeme a zkusíme, jak s nimi daný pacient slyší,“ popisuje postup Jakub.

Sluchadla se nastaví sama

Technologie digitálních sluchadel je natolik propracovaná, že se podle výsledku audiogramu až z 90 procent nastaví samy do ‚použitelného stavu‘.

Přestože je Jakub ten, který sluchadla nastaví přesně na míru uživateli, není ten, který by pak sluchadla fyzicky vydal.

„To může jenom lékař. Ale je pravda, že západní svět se ubírá jiným směrem. Tam je zaběhlá praxe, že i technici vydávají sluchadla, která předtím společně

s pacientem nastavili. Sluchadla se tak blíží brýlím, které vám také připraví na míru v optice.“

Opomíjené uši

Jakub připomíná, že na uši se obecně v minulosti zapomínalo. „A konečně

– až v roce 2022 – je příspěvek na obě uši – dvakrát 7 tisíc korun. Sice jen pro některé pacienty a pozdě, ale přece...“

Dají se za 14 tisíc korun sehnat kvalitní sluchadla? To jsou dotazy, které pravidelně několikrát do měsíce přicházejí i k nám do Svazu. A technik Jakub má dobrou zprávu.

„Ano, ta nejlevnější sluchadla – plně hrazená pojišťovnou – prochází stejnou certifikací jako ta dražší. Jde ale o to, co člověk od sluchadel očekává. Bezdotkatková jsou vhodná pro pacienty například ke sledování televize v tichu. Nedají se úplně dobře jemně doladit, barva zvuku se mění složitě, ale fungují, jsou kvalitní. Čím máme lepší sluchadla (a dražší), tím máme my, ale i lékaři, více nástrojů k jemnému doladění zvuku. Přirovnal bych to k poslechu rádia bez vyladění. Písničky slyšíme, ale ‚chrchle to‘. Když tedy sluchadla doladíme, je i zvuk čistší.“

Sluchadlo? Klidně za 40 tisíc korun

Když jsme u těch cen... V Brně si pacienti u Jakuba objednávají sluchadla většinou v cenové relaci 20–30 tisíc korun za sluchadlo. „V minulosti jsme dávali i více bezdotkatkových sluchadel, ale od toho se upouští. Lidí, kteří nechtějí dát za sluchadlo ani korunu za svého, je čím dál méně.“

Kolik stojí nejdražší sluchadlo? Klidně i čtyřicet tisíc korun. Jak to mají ale udělat lidé, kteří si nemohou dovolit ze svého takový doplatek?

„S tím, jak jsou čím dál kvalitnější sluchadla, se na nás čím dál častěji obracují lidé, jaké mají možnosti čerpání příspěvků kromě těch od pojišťovny. Existují třeba příspěvky od nadací. Z mých zkušeností toho využívají ale spíše rodiče dětských pacientů. Dospělí lidé většinou nechtějí čekat třeba čtvrt roku, než jim nadace příspěvek přidělí.“

Když hovoříme právě o těch dětských pacientech... Nejmladší pacient, kterého Jakub měl, byl osmiletý klučina. „Já se však specializuji hlavně na dospělé. Pro dětské pacienty je tu v Brně například Audio Fon Centr nebo dětská nemocnice.“

V čem se liší péče? „Je mnoho specifik. Ale tou zásadní je, že se například v rámci měření sluchu jinak

pracuje třeba s desetiletou slečnou, jinak s miminkem.“

Nejstaršímu pacientovi, kterému nastavoval sluchadla, byl pak sedmadevadesátiletý muž.

„Podle tabulek stačí být v hluku 105 decibelů po dobu pěti minut, aby se člověk dostal do rizika permanentní ztráty sluchu.“

Překvapivá technologie Bluetooth

Někteří uživatelé sluchadel se časem stanou kandidáty na kochleární implantát. A pak, v případě implantace, začnou chodit na nastavování. Funguje to tak i u sluchadel?

„Ano, je to velmi podobný proces. Sluchadla je také nutné zesilovat postupně. Zvláště prvouživatelé, kteří se nikdy se sluchadly nesetkali, nejsou zvyklí slyšet například všechny okolní zvuky – štěkání psa, cinkání příborů... A je nutné, aby si na tyto zvuky mozek postupně zvykal. Čím méně má zkušeností se sluchadly, tím i nastavování sluchadel musí být postupnější,“ vysvětluje Jakub.

Seřizování sluchadel, to je tak trochu alchymie. A proto se Jakub musí pravidelně školit na nové technologie. „Základ teorie nastavování sluchadel je však stejný. Náš dodavatel nám pravidelně dává e-learningová školení, díky kterým máme větší náhled na to, co je ‚uvnitř‘.“

Co Jakuba od roku 2014, kdy pronikl do tajů sluchadel, nejvíce překvapilo? „Nejvíce mě překvapila technologie Bluetooth ve sluchadlech. Upřímně – nikdy jsem si nemyslel, že to někdy bude možné zabudovat.“

Když si slyšící nasadí sluchadla...

Technologii Bluetooth si zamiloval natolik, že když řídí na delší vzdálenosti,

poslouchá v autě muziku ne přes rádio, ale právě přes sluchadla...

Sluchadla také zkouší i ve své kanceláři. „Sluch mám naštěstí v pořádku. Ale samozřejmě mě profesně zajímá, jak se chová operační systém, jak moc je to stabilní, všímám si, na co si dát pozor... Uchvátil mě proto nový typ sluchadel, kdy i já jako zdravý slyšící člověk mohu mít ze sluchadel benefit a poslouchat díky nim například v autě hudbu bez okolního šumu.“

Zubaři se lidem dívají na zuby, já sleduji uši

Ke každé profesi patří nějaká profesní deformace. Má to stejné i Jakub? „Ano,“ přiznává se smíchem. „Jako se zubaři dívají ostatním lidem na zuby, já se lidem dívám za uši.“

Že má někdo problémy se sluchem, to mnohdy vyzoruje i při řízení vozu. „Když vidím, že někdo minutu zbytečně bliká blinkrem, tak si říkám, že možná trpí počínající nedoslýchavostí, která mu brání zvuk blinkru slyšet.“

Jako otec dvouletého syna také vždy kroutí hlavou, když vidí, jak na koncertech nechají rodiče své malé děti procházet bez jakékoli ochrany sluchu kolem reproduktorů.

Po pěti minutách ztráta sluchu

„Je to zářející, když člověk ví, že podle tabulek stačí být v hluku 105 decibelů po dobu pěti minut, aby se člověk dostal do rizika permanentní ztráty sluchu.“

S malým synem se dosud hlučným akcím vyhýbal. „Je také rozdíl, když je hlučná hudba rozptýlená na louce, nebo když stojíme blízko reprobeden.“

Protože se téměř dekádu zabývá ochranou sluchu, je jeho přání do budoucna jasné. „Nesmíme rezignovat na ochranu sluchu. A to hlavně v práci, kde trávíme tolik času. Pokud někdo dělá ve slévárně nebo u pneumatického lisu a dvacet let nepoužívá ochranu sluchu, zadělává si nejen na trvalou vadu sluchu, ale i na tinnitus, který se velice těžko koriguje. Takového člověka bude tinnitus budit ze spaní, přivodí mu škaredé psychické stavy... A to je možná ještě horší než nedoslýchavost. Nedoslýchavost totiž korigovat dokážeme. S tinnitem je to složitější...“ ■

TO JSME MY | Veronika Cézová

Tisková mluvčí Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR

Kdo jsou ti, kteří pomáhají lidem se sluchovým handicapem? Kteří se denně podílejí na chodu Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR? V našem seriálu vám je detailně představíme.

Dnes vám přinášíme rozhovor s Veronikou Cézovou, tiskovou mluvčí SNN ČR a autorku projektu Jsem jedno ucho.

Veru, jako tisková mluvčí máš pestrou agendu. Co všechno obnáší tvá práce?

Ve Svazu pracuji pátým rokem, od července 2018. A když se vrátím právě k začátkům mého působení, tak na tom

asi nejlépe budu moci ilustrovat, jak pestrá tato práce je. Zaměstnankyní Svazu jsem od července 2018, ale první schůzku s prezidentkou Šárkou Prokopiusovou jsem absolvovala již v dubnu 2018. Šárce se dostala do ruky kniha (Ne)normální, kterou jsem napsala během rodičovské dovolené. A právě na základě ní mě oslovila, jestli bych nemohla také prostřednictvím Svazu představit sluchový handicap formou příběhů. V květnu jsem tedy vymyslela projekt Jsem jedno ucho – se Šárkou jsme se tehdy dohodly, že půjde o soubor 12 příběhů – hlavně funkcionářů Svazu.

Kdy vznikl Facebook Jsem jedno ucho?

Ještě před publikováním prvního příběhu v květnu 2018. Projekt se hned v po-

čátcích rozjel tak neuvěřitelně, že jsme se dohodly se Šárkou na mém nástupu do Svazu od července. Jako tisková mluvčí jsem pak začala připravovat do médií tiskové zprávy. A když se Jan Emmer stal nejkrásnějším neslyšícím mužem světa v září 2018, domlouvala jsem mu rozhovory s novináři. Začala jsem také pořádat na školách první besedy Jsem jedno ucho s úžasnými osobnostmi z první knihy... V listopadu na Republikovém výboru jsem představila koncepci časopisu Jsem jedno ucho, jehož první číslo vyšlo o měsíc později v prosinci 2018... Je to neuvěřitelné, jak se od prvního příběhu Jsem jedno ucho, který vznikl v květnu 2018, projekt rozrostl...

Příběhy Jsem jedno ucho to začalo. Co všechno však nyní spadá pod projekt?

Máme ve Svazu dvoměsíčník Jsem jedno ucho, pořádáme besedy na školách, osobnosti Jsem jedno ucho pravidelně dostáváme do celostátních i regionálních médií (tisk, rozhlas i televize). Velmi intenzivně spolupracujeme s Českou televizí. Konkrétně týmu Televizního klubu neslyšících dodáváme osobnosti Jsem jedno ucho k natáčení... A aby toho nebylo málo, v březnu na Světový den sluchu jsme spustili celorepublikovou kampaň „Neohluchni!“, ve které cílíme na žáky a studenty a chceme je poutavou formou naučit, jak si chránit svůj sluch.

Dá se říci, jaké roční období je pro tebe nejnáročnější?

Hodně náročná pro mě byla doba covidová. Ve Svazu jsme hned v březnu 2020 odeslali tehdejšímu premiérovi otevřený dopis, ve kterém jsme mu popisovali situaci neslyšících, kteří bez tlumočnicků znakového jazyka neměli možnost získat informace o koronaviru. Každý den se měnila různá nařízení, v množství – mnohdy protichůdných informací – se často ztráceli i slyšící lidé. A přitom ti měli informace z rádia, televize i tisku. Na neslyšící se však zapomnělo. Takže tímto dopisem a následnou spoluprací s neslyšícími se

„Denně jsem telefonovala například mluvčím různých ministerstev a zařizovala jsem, aby byli tlumočníci u různých důležitých tiskových konferencí, které se týkaly koronaviru.“

docílilo toho, že tlumočníci znakového jazyka začali být viděni nejen v Událostech České televize, ale i na dalších mís-

tech. V té době jsem denně telefonovala například mluvčím různých ministerstev a zařizovala jsem, aby byli tlumočníci právě u různých důležitých tiskových konferencí, které se týkaly koronaviru.

A co třeba každoroční přípravy na křest knihy Jsem jedno ucho?

Ty začínají už koncem února. (úsměv) Je to vždy tisíc a jedna věc. Stačí opomenout jednu drobnost a už je zaděláno na průšvih... Ale ještě zpátky k předchozí otázce – když už to vypadalo, že si konečně oddychneme od koronaviru, začala válka na Ukrajině. Ve Svazu jsme řešili nejen neslyšící lidi prchající z Ukrajiny (ve spolupráci s dalšími organizacemi), ale SNN také spustil celorepublikovou sbírku sluchadel. Denně mi tak od března volali lidé, jak se mohou zapojit. A když říkám denně, tak samozřejmě i o víkendech či o svátcích... A volali mi i sami lidé s tlumočnickými (a různé organizace), kde mohou sluchadla dostat...

Jak často ti volají lidé, kteří potřebují s címkoli pomoci?

Téměř každý den mi volají lidé z celé republiky, že mají například tatínka, který začíná hůře slyšet a neví, kam se mají obrátit. Jiní řeší porouchaná sluchadla nebo je zajímá, kde se konají kurzy znakového jazyka. Poslední dotaz byl, co mají dělat s maminkou, které foniatrička řekla, že už nemá cenu jí dávat sluchadla, když má přes osmdesát let...

A co tento časopis, který drží čtenáři právě v ruce?

Náročné je samozřejmě i období uzávěrek časopisu Jsem jedno ucho, protože musím vždy myslet na to, že se bude celý časopis překládat do českého znakového jazyka, takže musím neslyšícím kolegyním poslat včas materiály. A protože vydáváme dvoměsíčník, funguje to tak, že jen dokončím jeden časopis, už musím mít v hlavě téma dalšího a pomalu na něm začít pracovat. A nenudím se ani s blížícími se letními prázdninami. Během nich totiž vždy vzniká kniha Jsem jedno ucho z příběhů, které za uplynulý rok napíšu. A když mám přece jen někdy pocit, že se toho děje „málo“, vymyslím další téma na propagaci sluchového handicapu... (smích)

S kým všim ve Svazu spolupracuješ?

Vzhledem k mé práci, která zahrnuje propagaci, je nutná spolupráce s celým vedením SNN ČR. Nejvíce spolupracuji jmenovitě s prezidentkou Šárkou Prokopiusovou a zástupkyní ředitele Radkou Klinderovou. S těmi jsem v kontaktu denně. Pravidelně si voláme i s ředitelem sekretariátu Jaroslavem Paurem. S kolegyní Helenou Čáповou z evropského projektu řešíme propagaci jejich výstupů z projektu na sociálních sítích i zde v časopisu, s kolegyní Denisou Vackovou zase propagaci divadelních představení, která má pod palcem... A v kontaktu jsem i s Lindou Hudson z Centra zprostředkování tlumočení neslyšícím ohledně tlumočnicků znakového jazyka.

Celý loňský rok byl ve znamení pandemie koronaviru. Jak ovlivnil tvou práci?

Hodně známých si stěžovalo, že je pandemie zastavila. Zastavila jejich podnikání, jejich osobní rozvoj... Já se ale vždy na všem snažím najít hlavně pozitiva.

Vycítila jsem velkou příležitost poukázat právě v době rouškové na sluchový handicap a jeho náročnost... Největší radost jsem pak měla z toho, když mi lidé různých profesí popisovali, jak viděli různé výstupy SNN ČR v médiích.

A jak si uvědomili, že sluchový handicap je strašně náročný. Takže věřím, že Svaz – jak se říká – chytil covidovou příležitostí za „pačesy“.

Jak se podle tebe změnil svět po covidu?

Svět se dočasně uzavřel. Nejen obrazně. Uzavřely se hranice, ani lidé z vedlejších okresů se nemohli vidět. Paradoxně tímto uzavřením však došlo k otevření celého světa. Nebýt covidu, stále bychom jezdili na konference třeba přes půl světa. Teď stačí pouhé kliknutí na počítači a můžeme se klidně spojit s lidmi, kteří žijí na druhém konci planety.

A tvé přání do budoucna?

Často se mluví o roztržitésti naší komunity. A ano, samozřejmě lidé, kteří o tom mluví, mají částečně pravdu. Neslyšící, nedoslýchaví, ohluchlí lidé... Lidé s kochleárními implantáty, s tinnitem... Ti všichni mají svá komunikační specifika. Každý má jiné komunikační potřeby. Ale roztržitést a mnohdy vzájemná rivalita v prosazování potřeb naší komunity neprospívá. Společně jsme silnější. A právě proto jsem nejšťastnější ve chvíli, když vidím, jak se vždy jednou za rok na křtu knihy osobností Jsem jedno ucho sejdou tyto všechny skupiny a společně živě diskutují, smějí se... To jsou chvíle, které mi přinášejí pocit, že to, co dělám, má smysl. ■

FRANTIŠEK KUDYN

Neslyšící učitel v Pražském ústavu pro hluchoněmé

František Kudyn (1864–1941) byl patrně poslední neslyšící učitel, který vyučoval na Prvním českém ústavu pro hluchoněmé v Praze-Radlicích. Tento ústav nebyl v Praze sice první, ale byl první, kde se vyučovalo pouze v českém jazyce.

František Kudyn se narodil 28. 9. 1864 ve Stolanech u Chrudimi. V osmi letech ohluchl po onemocnění tyfem. Navštěvoval Pražský ústav pro hluchoněmé. Vyučil se zlatníkem. Dál se vzdělával jako samouk. Publikoval články

v běžném tisku i v časopisech pro Neslyšící, zejména o psychologii ohluchlých, o důležitosti četby a o historii vzdělávání Neslyšících.

Psal básně a byl přítelem spisovatele a básníka Svatopluka Čecha. Jako bývalý chovanec ústavu zde nastoupil v roce 1896 jako zaměstnanec a pracoval v ústavu až do roku 1934. V tomto roce o něm také vyšel článek v časopise Obzor hluchoněmých. Zemřel v Praze v roce 1941. ■

JSME V MÉDIÍCH!

deník

Neslyšící karatistka Barbora Vachoutová: Z Deaflympiády v Brazílii si vezu bronz

4.5.2022

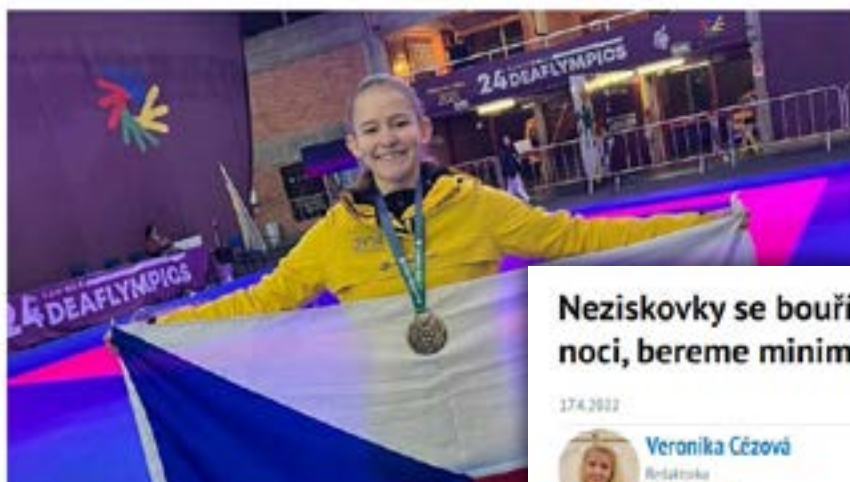
Veronika Cézová

Redaktorka

Napíšte mi

/ROZHOVOR/ Poznala jsem ji před třemi lety jako dvanáctiletou cácoruku. Už tehdy měla Bára Vachoutová jedno nej. Byla jedinou neslyšící karatistkou v České republice. Na levém uchu měla stoprocentní ztrátu sluchu, na tom pravém devadesát. Přesto porážela slyšící soupeřky.

Neziskovky se bouří. Pomáháme Ukrajincům ve dne v noci, bereme minimální mzdu

17.4.2022

Veronika Cézová

Redaktorka

Napíšte mi

/FOTOGALERIE/ Představte si, že by za vámi přišel na začátku roku šéf a řekl, že vám dočasně - na prvních pár měsících - sníží plat. Konkrétně byste dostali tři měsíce pouze minimální mzdu. Velikost úvazku by vám samozřejmě nechal stejnou. Podepsali byste takový dodatek ke smlouvě? Pracovali byste od pondělí do pátku s vědomím, že poslední dva dny děláte naplno, ale zároveň zadarmo?

02

Ze světa neslyšících

Soutěž Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob ČR

02

Ze světa neslyšících

Festival neslyšících žen dneškem skončil

PRAHA 7 Občan Organizace Volný čas Radnice

Praha 7 \ Aktuality \ Březen 2022 \ Světový den sluchu

Světový den sluchu

Neohluchni! To je název celorepublikové kampaně Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR* (SNN ČR), největší organizace pomáhající lidem se sluchovým handicapem. Začíná symbolicky právě dnes - 3. března 2022 na Světový den sluchu. Jejím cílem je upozornit na trvalé následky poškození sluchu. Zaměřovat se bude na osvětu těch nejmenších: dětí a mladých lidí, kteří si mohou poslechem hlasité hudby nenávratně poškodit sluch.

f Víte, že při dlouhodobém vystavení hluku, který je vyšší než 85 decibelů, si nenávratně poškozujete sluch?

e Svaz neslyšících již čtyři roky chodí pravidelně na základní a střední školy. Ptá se žáků a studentů, jak si chrání zrak. „Nosíme sluneční brýle, to je jasné.“ zní jejich odpověď. Na dotaz, jak si chrání sluch, je buď ticho, nebo odpověď, že nijak. „A když jsou koncerty, kdo stojí?“ „Přece v přední řadě u pódiá.“ Tím si však zadělávají na budoucí problémy se sluchem.

DOV

Dolní Vítkovice a Horníké muzeum Lanšk. 3. března

NEOHLUCHNI!

Právě dnes, na Světový den sluchu, začíná celorepubliková kampaň od Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, organizace pomáhá lidem se sluchovým handicapem.

Cílem kampaně je upozornit na trvalé následky poškození sluchu. Zaměřovat se bude na osvětu těch nejmenších: dětí a mladých lidí, kteří si mohou poslechem hlasité hudby nenávratně poškodit sluch.

Autorkou kampaně je Veronika Cázová, mluvčí Svazu neslyšících, kterou inspirovala její šestiletá dcera Eliška. Na mnoha sledích si střídala, že jí z Násle hudby bolí uši. A prosila, aby jí maminka koupila sluchátka.

Víte, že při dlouhodobém hluku, který je **vyšší než 85 decibelů**, si nenávratně poškozujete sluch?

Stáhněte si jakoukoliv aplikaci na měření hluku.

#Neohluchni

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 2

Praha 2 3. března

NEOHLUCHNI!

Takový název nese celorepubliková kampaň Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, která pomáhá sluchově handicapovaným. Ta startuje právě dnes na Světový den sluchu a je nám ctí, že jsme byli prostřednictvím starostky **Alexandra Učebníka** jako Praha 2 osloveni a můžeme se k této bohužel iniciativě připojit.

Letošní kampaň je zaměřená tož na prevenci a osvětu dětí, teenagerů a mladých lidí. 🎵🎶 Koncerty a hlasité poslouchání hudby jsou tož hlavním fak... Zobrazit víc

Víte, že při dlouhodobém hluku, který je **vyšší než 85 decibelů**, si nenávratně poškozujete sluch?

Stáhněte si jakoukoliv aplikaci na měření hluku.

#Neohluchni

INSPIRACE
HROZBY PRO NÁŠ SLUCH? NEJEN HLASITÁ HUDBA, ALE I KOUŘENÍ A LÉKY

Aktuální témata

- JAK SE U NÁS „DOMLUČ“ JAKO NEJLÉPE NEJSLYŠÍ? 2. 4. 2022
- STŘEŽTE SE PŘED NEČASNÝMI STAVENÍMI AKTIVIT 2. 4. 2022
- TUŘANOVÝ ŠKOLNÍ MĚSÍC: JAK I NĚJEDL – JE POŠKODIT 2. 4. 2022

22/03/2022 **BŘETISLAV LAPISZ**

Světový den sluchu připadá na 3. března. Největší organizace pomáhající lidem se sluchovým handicapem, Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR (SNN ČR), právě počátkem března zahájil celorepublikovou kampaň nazvanou Neohluchni!

Cílem kampaně je upozornit na trvalé následky poškození sluchu. „Zaměřovat se bude na osvětu těch nejmenších: dětí a mladých lidí, kteří si mohou poslechem hlasité hudby nenávratně poškodit sluch. Ne každý člověk ví, že při dlouhodobém vystavení hluku převyšujícím 85 decibelů si nenávratně poškozujeme sluch. Kampaň se bude konat nejen v probíhajícím školním roce, ale i v tom následujícím. Naši členové budou jezdit na besedy po školách v celé republice,“ vysvětluje Veronika Cézová, mluvčí SNN České republiky. Ta je také autorkou kampaně a jak přiznává, inspirovala ji šestiletá dcera Dáška.

BŘETISLAV LAPISZ
 Podák z Českého Těšína prožil dětství v nedělním Havlíčkově, od konce studií v roce 1990 bydlí v Ostravě. Absolvent učitelství Pedagogické fakulty Ostrava (obor učitelna – dítětský) se zajímá o novodobou historii, jeho nejvtějším koníčkem je sledování sportovních přenosů (od fotbalu přes hokej).

Praha 7
 3. března · 🌐

NEOHLUCHNI! je osvětová kampaň od Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR. V průběhu celého roku budou jejich zástupci navštěvovat školy, aby dětem a mladým lidem ukázali, jak pečovat o svůj sluch. 🗣️

NEOHLUCHNI!

Víte, že při dlouhodobém hluku, který je **vyšší než 85 decibelů**, si nenávratně poškozujete sluch?

Stáhněte si jakoukoliv aplikaci na měření hluku.

#Neohluchni

Logo of Prague 7 and various regional logos including Středočeský kraj, Plzeňský kraj, and others.

Městská část Praha 8

MČ Praha 8
 3. března · 🌐

NEOHLUCHNI! To je název celorepublikové kampaně Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, největší organizace pomáhající lidem se sluchovým handicapem. Začíná symbolicky právě dnes – 3. března – na Světový den sluchu. Jejím cílem je upozornit na trvalé následky poškození sluchu. Zaměřovat se bude na osvětu těch nejmenších: dětí a mladých lidí, kteří si mohou poslechem hlasité hudby nenávratně poškodit sluch.

Víte, že při dlouhodobém vystavení hluku, který je vyšší než 85... Zobrazit víc

NEOHLUCHNI!

Víte, že při dlouhodobém hluku, který je **vyšší než 85 decibelů**, si nenávratně poškozujete sluch?

Stáhněte si jakoukoliv aplikaci na měření hluku.

#Neohluchni

Logo of Prague 8 and various regional logos including Středočeský kraj, Plzeňský kraj, and others.

S
A
M
A
D
O
M
A

SOCIÁLNÍ SLUŽBY BY MĚLY BÝT DOSTUPNÉ VŠEM: I NESLYŠÍCÍM!

Jak již z našich článků víte, sociální služby mají nějakou nabídku toho, co pro vás mohou udělat a co vám mohou nabídnout. Jsou však i věci, situace a informace, které vám zprostředkovat nemohou, i když jsou ze sociální oblasti. A tomu se věnuje právě standard kvality č. 8, o kterém bude pojednávat tento článek.

Pokud vám sociální služba nemůže pomoci, tak by vám sociální pracovníci měli být schopni **domluvit služby někomu jiného**. Nečekejte však, že vám bude sociální pracovník pomáhat například s výběrem automobilu nebo elektrického zubního kartáčku.

K tomu, aby vám mohl sociální pracovník pomoci, by každý z nich měl mít **přehled o sociálních službách v regionu, kde organizace působí** (např. pokud působí ve Středočeském kraji, tak mít přehled o celém území, a to samé platí i pro organizace s celorepublikovou působností). Sociální pracovníci si takový přehled vytváří po celou dobu své profesní kariéry. Informace sbírají také na komunitních plánováních, veletrzích (např. NGO Market), konferencích a jiných akcích. Většina z těchto akcí není určena pouze pro odborníky z praxe, ale také pro širokou veřejnost a bývá zdarma nebo za symbolické vstupné. Takže až příště bude NGO Market, tak si tam můžete zajít i vy a zjistit informace o organizacích, které působí ve vašem okolí...

Proto by vám měl být schopen pomoci **vyhledat jinou sociální službu** – například pokud se obrátíte na sociálního pracovníka tlumočnické služby s prosbou o pomoc s vyhledáním sociální pomoci pro dítě s kombinovaným postižením nebo seniorem s počínající demencí. Sociální pracovník vám nemusí službu pouze vyhledat (a předat na ni kontakt), ale v případě vašeho zájmu vám vysvětlí, jak daný druh sociální služby funguje a pomůže vám tam domluvit termín schůzky tak, aby vás na ni mohl doprovodit on nebo někdo z tlumočnicků.

Také vám může pomoci **překonat počáteční úskalí či ostych při využívání nové sociální služby a hlavně komunikační bariéry**, která by mohla někoho odradit. Je naprosto přirozené, že mají osoby se sluchovým postižením (a hlavně neslyšící uživatelé znakového jazyka) ostych při komunikaci s běžnou sociální službou, která je zvyklá komunikovat hlavně se slyšícími a nepracují v ní tlumočníci či zaměstnanci ovládající znakový jazyk. Právě proto by sociální pracovníci z tlumočnických služeb (a dalších sociálních služeb pro osoby se sluchovým postižením) měli fungovat jako takový most mezi slyšící stranou a osobou se sluchovým postižením. Nebojte se však kontaktovat vybranou sociální službu i sami a když neuspějete, tak požádejte o pomoc například sociální rehabilitaci, sociální poradnu nebo jinou sociální službou pracující

s osobami se sluchovým postižením. Víte, že SNN v ČR, z.s. má kampaň **Sociální služby by měly být dostupné všem: i neslyšícím!** (<https://snn-cr.cz/Socialni-sluzby-neslysicim>) zaměřenou právě na tyto sociální služby? Také se v rámci své další činnosti snaží tyto organizace podporovat i formou vzájemného setkávání, sdílení zkušeností a předávání informací a tím je více zpřístupnit lidem se sluchovým postižením.

Možná kromě sluchového postižení máte i **omezení v pohybu**. Sociální pracovník by vám tedy mohl pomoci najít a dojednat dopravu do sociální služby či na jiné vaše aktivity. Samotná přeprava pro osoby se zdravotním postižením nebo seniory již nespadá do sociálních služeb a tedy vás může překvapit, že je placená. Její cena však není tak vysoká, jako může být například u taxi služby.

Sociální pracovník vám však může pomoci i **v oblasti zdraví** – například pokud máte problémy nalézt ve vašem okolí zubaře či jiného specialistu. Společně se můžete obrátit na zdravotní pojišťovnu, která vám v seznamu svých smluvních lékařů vyhledá takového, kterého potřebujete a je ve vašem regionu (nebo v dostupné vzdálenosti).

Když dnešní téma jednoduše shrneme, tak standard kvality v sociálních službách č. 8 se věnuje zprostředkování dalších služeb. Nemělo by se tady stát, že zůstanete bez pomoci a nebudete vědět, na koho se obrátit. ■

SVAZEM LETEM SVĚTEM

TEXT: Veronika Cézová

FOTO: Veronika Cézová, SNN ČR, Gabriela Pecová

SVAZEM LETEM SVĚTEM

Přinášíme vám novou rubriku, kde vás budeme informovat o aktualitách a zajímavostech ze Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, největší organizace pomáhající lidem se sluchovým handicapem.

1 | SJEZD V BRNĚ

Na VIII. sjezdu Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, který se konal 14.–15. května 2022 v Brně, si členská základna zvolila nové vedení. Funkci prezidentky SNN ČR obhájila Šárka Prokopiusová, která tak další čtyři roky povede náš Svaz. Viceprezidentem Republikového výboru za neslyšící se stal Pavel Šturm, viceprezidentkou Republikového výboru za nedoslýchavé pak Kateřina Imrichová.

Gratulujeme!

1 |

1|

2| DIVADLO SEMAFOR

Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR pod taktovkou naší kolegyně Denisy Vackové uspořádal pro neslyšící i nedoslýchavé v Divadle Semafor divadelní představení s názvem Domáci.štěstí@hned, které bylo tlumočeno do znakového jazyka a simultánně přepisováno do češtiny. V hlavních rolích se představili Michaela Dolinová, Iva Hüttnerová a David Suchařípa. Děkujeme za spolupráci České unii neslyšících Praha a projektu KukátkOO.

3 | BESEDY V RÁMCI KAMPANĚ „NEOHLUCHNI!“

Na Světový den sluchu, který připadá každoročně na 3. března, jsme spustili kampaň „Neohluchni!“. V průběhu března, dubna a května jsme stihli s kampaní navštívit 431 žáků a studentů, kteří se poutavou formou dozvěděli, jak si chránit sluch. Mezi navštívenými školami byly druhé stupně základních škol, střední školy (převážně zdravotnické) a také vysoké školy Vysoká škola obchodní a Ostravská univerzita.

4 |

Iva Hay
Jaro

Opět jsou tu po roce,
svěží svátky jara.
Ve vzduchu visí emoce,
tu dobu mám ráda.

Vše kolem nás se energicky probouzí,
příroda radostně a pilně kvete.
Po dlouhé zimě se to barvami jen hemží,
Velikonoce slaví téměř všude po světě.

Ptáčci na střeše dávají si echo,
že na září plánuje se opět křest.
Však také Jsem jedno ucho,
tradiční akce to přece jest.

V areálu Karolína se scházejí,
tváře známé, tváře nové.
Tlumočníci znakového jazyka překládají,
každoročně projev Veroniky Cézové.

A mezitím léto na nás čeká,
po dvou letech karantén.
Odměna to bude velká,
že by cesta do Atén?

Rok za rokem plyne,
velké příběhy se tisknou.
Již popáté v knize,
navždy se otisknou.

Co člověk to jedinečný příběh,
kolikpak jich ještě bude?
Nekonečný roční koloběh,
na jaře, v létě, na podzim, v zimě.

Užívejte Velikonoce vesele,
je radost jen pohledět.
Když jsou s vámi rodina a přátelé,
držíte tak v dlani celý svět!

text ve ZJ

31

4 | VÍTĚZNÁ BÁSNIČKA

V dubnu uspořádal SNN ČR spolu s projektem Jsem jedno ucho soutěž o nejhezčí jarní básničku. Soutěž vyhrála neslyšící Iva Hay.

Moc gratulujeme!

51

51 SPOLUPRÁCE S PROFESOREM JOSEFEM SYKOU

Máme radost, že spolupráce s profesorem Josefem Sykou z Akademie věd pokračuje nejen na naší kampani „Neohluchni!“. Pan profesor nás totiž pozval i na dubnový Kurz technické audiologie, kde jsme měli možnost představit budoucím technikům projekt Jsem jedno ucho a možnosti publikování v časopisu Jsem jedno ucho. Navázali jsme také spolupráci napříč republikou – na konci května jsme díky tomu navštívili pracoviště otolaryngologie ve Fakultní nemocnici Hradec Králové a nabrali jsme nový příběh osobnosti Jsem jedno ucho – v červnu přineseme příběh biomedicínské techničky Pavly Krejzlové.

51

61

6 AKCE NESLYŠÍCÍ ŽENY, NESLYŠÍCÍ BOHYNĚ

2 dny, 2 noci, 27 chatek, 89 žen bohyní, 3 tlumočnice znakového jazyka, 1 přepisovatelka, 8 organizátorek, 8 dětí, 1 velký stan, 2 přednášky (Psychosomatika ženy se Soňou Procházkovou a Ženská sexualita s Helenou Mošnovou), 8 workshopů, 2 rozcvičky, 1 nový tanec bachata, 4 písničky ve znakovém jazyce, 1 štáb Televizního klubu neslyšících z České televize, 100 dortíků a 30 tulipánů. Takový byl řečí čísel festival pro neslyšící ženy s názvem Jsem žena/bohyně, na který se ve sbírce iniciované Nadačním fondem Propolis33 na stránkách Znesnáze21 povedlo vybrat 101 463 korun. Díky tomu se podařilo zaplatit prostor, tlumočnice a přepisovatelku.

6|

8|

UNIVERZITA
KARLOVA

Řečnicko

V Praze dne 11. dubna 2022

Vážená paní inženýrko,

s potěšením vyhovuji Vaší žádosti a přijímám záštitu nad knihou „Jsem jedno ucho 2022“, kterou vydává Svaz neslyšících a nadoslyšících osob v ČR.

Velmi Vám děkuji za podporu, kterou poskytujete lidem se sluchovým handicapem, mezi kterými jsou i studenti Univerzity Karlovy.

Snažte se přejít již páté knize osobních příběhů mnoho úspěchů, a věřím, že opět pomůže široké veřejnosti více nahlédnout do života neslyšících, jejich problémů i radostí.

S pozdravem

prof. MUDr. Mělna Králíčková, Ph.D.

Vážená paní
Ing. Yvonna Čížová
Řečnicko
Svaz neslyšících a nadoslyšících osob v ČR, z.s.
Karlínské nám. 59/12
116 00 Praha 8

7| POPŘÁLI JSME MAMINKÁM I DĚTEM

Vážíme si našich maminek napříč regiony, proto jsme připravili jako poděkování grafiku k Mezinárodnímu dni žen 8. května. O pár týdnů později pak zase slavily všechny děti. A jak se říká – na dětech nejvíce poznáme, jak ten čas rychle letí. Proto jsme udělali srovnávací grafiku třech dětí osobností Jsem jedno ucho – jak vypadaly loni a jak letos. No uznejte... Čas opravdu nejde zastavit...

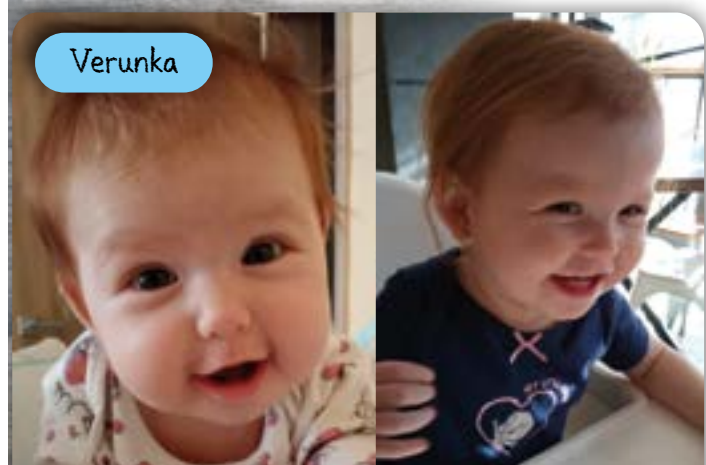
7|

Pavlík

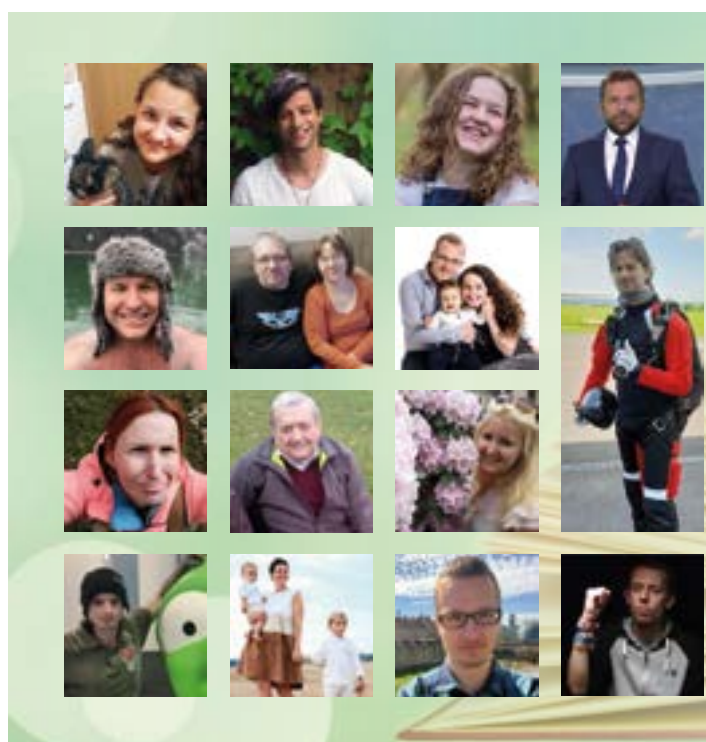
71

Verunka

Matyášek

Křest knihy

Jsem jedno ucho 2022

Univerzita Karlova
19. 9. 2022

81

8 | KŘEST KNIHY JSEM JEDNO UCHO 2022 A ZÁŠTITA OD REKTORKY UNIVERZITY KARLOVY

Srdečně vás zveme na křest páté knihy příběhů lidí se sluchovým handicapem Jsem jedno ucho 2022 od autorky a naší tiskové mluvčí Veroniky Cézové. Křest se uskuteční 19. září 2022 od 17 hodin v Karolinu Univerzity Karlovy. Záštitu nad křtem převzala rektorka prof. MUDr. Alena Králíčková, Ph.D. Všichni jste srdečně vítáni. Svou účast, prosím, potvrďte do 30. června na e-mail cezova@snn-cr.cz.

9|

9 | ÚČAST NA AKCÍCH EFHOH A EUD

Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR je jako největší tuzemská organizace pomáhající lidem se sluchovým handicapem zapojena i do evropských organizací, které hájí potřeby a zájmy lidí se sluchovým handicapem. Dne 20. května se tak Veronika Cézová, tisková mluvčí SNN ČR, zúčastnila online meetingu Evropské federace nedoslýchavých (EFHOH), Šárka Prokopiusová, prezidentka SNN ČR, se spolu s Pavlem Šturmlem, předsedou Pražského spolku neslyšících, zúčastnila valné hromady Evropské unie neslyšících (EUD) ve dnech 25.–29. května v Marseille. Vzhledem k uzavěrce tohoto časopisu přineseme více informací v dalším čísle.

10 | CENA MOSTY

Náš Svaz a vlajkový projekt Jsem jedno ucho se stal finalistou 19. ročníku předávání Cen MOSTY. Slavnostní večer se uskutečnil v úterý 24. května v Hradci Králové. Národní rada osob se zdravotním postižením ČR (NRZP) vyzdvihla, že projekt Jsem jedno ucho změnil mnoha lidem se sluchovým handicapem život. Projekt již od roku 2018 propojuje svět slyšících s lidmi neslyšícími, nedoslýchavými a ohluchlými. Jsem jedno ucho pravidelně vyráží do škol. Za pět let má na kontě přes 40 besed a díky tomu více než 1 000 mladých lidí, kteří již ví, jak mohou lidem se sluchovým handicapem pomoci. Cenu MOSTY uděluje NRZP v zájmu podpory aktivit přispívajících významným způsobem ke zlepšení postavení osob se zdravotním postižením. ■

10|

Národní rada osob
se zdravotním postižením ČR

nominuje na cenu

mosty

2021

v kategorii II. Nestátní subjekt

*Svaz neslyšících
a nedoslýchavých osob v ČR, z.s.*

za projekt "Jsem jedno ucho",
soubor příběhů a přednášek sluchově postižených osob

v Hradci Králové dne 24. května 2022

Václav Krása
předseda NRZP ČR

TEXT: Veronika Cézová
FOTO: archiv spolků, organizací a centra

BYLI JSME PŘI TOM!

Základní organizace neslyšících Most

Piškotový beránek, pestrobarevná vajíčka a dekorace v podobě slepiček a zajíčků. Tak to vypadalo v čase velikonočním v Základní organizaci neslyšících Most. Zkrátka Velikonoce jak se patří!

Spolek neslyšících Plzeň

Díky, Ameriko! Jako každý rok nechyběl Spolek neslyšících Plzeň 6. května na slavnostním vzpomínkovém aktu. A tlumočení do znakového jazyka probíhalo jak živě, tak na streamu.

Základní organizace nedoslýchavých Ostrava-Poruba

Předposlední dubnová sobota patřila v porubském spolku nedoslýchavých výstavě panenek a kočárků ve Staré Vsi nad Ondřejnicí. A posuďte sami – některá miminka vypadala jako živá!

Centrum pro zdravotně postižené Zlínského kraje o.p.s.

Na konci dubna jsme procvičovali ruce! O ty je potřeba pečovat celý život. Jemnou motoriku máme díky pravidelnému tréninku tak vycvičenou, že jsme při výrobě růží trumfli kdejakou pouť!

Pražský spolek neslyšících

Již tradiční akcí je v Pražském spolku neslyšících Turnaj šipek. Letos se uskutečnil 7. května a vládla při něm báječná atmosféra!

Spolek neslyšících Břeclav

Počasí 4. května nepřálo žádným venkovním aktivitám, ale to nikomu ve Spolku neslyšících Břeclav nevadilo. Celé odpoledne totiž patřilo zdobení dárkových papírových tašek ubrouskovou technikou a malováním.

EVROPSKÝ PROJEKT MÍŘÍ DO FINÁLE

CZ.03.2.63/0.0/0.0/19_099/0015356

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Zajímá vás, co nového se stalo v projektu *Zkvalitňujeme sociální služby pro neslyšící v Praze* od uzávěrky minulého čísla?

Zaměstnanci Centra zprostředkování tlumočení neslyšícím (CZTN) a Centra pro neslyšící a nedoslýchavé pro Prahu a Středočeský kraj, o.p.s. (CNN, o.p.s.) se v rámci konzultací věnovali tématu standardů kvality v sociálních službách. Každá ze zapojených sociálních služeb měla k dispozici 5 těchto konzultací vedených externím odborníkem. Cílem těchto konzultací bylo upravit či doplnit tyto dokumenty v každé sociální službě tak, aby odpovídaly skutečnosti (tedy tak, jak to u nich opravdu funguje) a splňovaly nároky dané zákonem o sociálních službách.

Všechny 4 sociální služby již absolvovaly všech 5 konzultací a spolupráci s odborníky si chválily.

Dále dne 26. 4. 2022 proběhlo v kavárně Langhans poslední mezioborové setkání a tentokrát byla tématem sociální práce s dospělými či dětmi se sluchovým postižením a jejich rodinami. Setkání se zúčastnili zástupci CNN, o.p.s. a CZTN; 7 různých organizací z Prahy (Společnou cestou, z.s.; Tichý svět, o.p.s.; Centrum pro dětský sluch Tamtam, o.p.s.; Diakonie CČE Praha, Poradna pro integraci, z.ú.; Spolek uživatelů kochleárního implantátu a Za sklem, o.s.) a prezidentka SNN v ČR, z.s. (Mgr. Šárka Prokopiusová). Účastníci debatovali o různých tématech – například o dostupnosti tlumočnicků, alternativní komunikaci u osob s mentálním postižením nebo autismem a také na aktuální téma uprchlíků z Ukrajiny.

Všichni hodnotili setkání jako velice přínosné a rádi by se znovu potkali.

V mezidobí mezi uzávěrkou tohoto časopisu a jeho vydáním proběhne dne 31. 5. v Praze závěrečná konference tohoto projektu. Jejím tématem je sociální práce s lidmi s různým sluchovým postižením, aneb co z naší práce dělá sociální služby.

Více informací o tom, jak konference probíhala, si budete moci přečíst na webových stránkách SNN v ČR, z.s. (v sekci věnované projektu) nebo v dalším čísle časopisu.

Jako poslední zbývají k vyčerpání konzultace na téma upřesnění práce s konkrétními klienty jejich sociální

služby. To znamená, že společně s najatým externím odborníkem budou hledat způsoby, jak klientům pomáhat více a lépe. Přesný obsah konzultací je na jednotlivých sociálních službách a mohou si ho přizpůsobit tomu, co aktuálně řeší a v čem by potřebovali podpořit. Může se jednat o případ konkrétního klienta s vyšší mírou podpory, o skupinu osob nebo o jiné podobné téma.

Koncem června tohoto roku bude projekt (a všechny jeho aktivity) končit. Proto bych v tomto červnovém čísle časopisu Jsem jedno ucho ráda tímto způsobem poděkovala všem, kdo se do projektu zapojili, a to buď jako účastníci (zaměstnanci CNN, o.p.s. nebo CZTN), externí odborníci, tlumočníci, prepisovatelé, facilitátoři nebo jinak.

Pevně doufám, že projekt naplnil své cíle a účastníkům poskytl podporu k tomu, aby poskytovali sociální služby ještě o maličko lépe, než to dělali předtím. ■

Bronzová medailistka Barbora Vachoutová (karate)

Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, z.s. | Karlínské náměstí 12, 186 03 Praha 8
IČ: 00676535

Redakční rada: Veronika Cézová | šéfredaktorka,
Šárka Prokopiusová, Pavlína Spilková

Grafika: Tereza Kawuloková

Jazyková korektura: Tereza Kawuloková

Překlad do ČZJ: Monika Goldefusová, Pavlína Spilková,
Iveta Melichar, Gabriela Pecová

Technická podpora: Marek Spilka, Tomáš Zbavitel

Titulní foto: Štěpánka Prokopiusová

ISSN 2694-9156 (Print)

ISSN 2571-2233 (Online)

Osmnácté číslo vyšlo **14. června 2022.**

SVAZ NESLYŠÍCÍCH
A NEDOSLYCHAVÝCH OSOB
v ČR, z. s.

ÚSPĚCHY NA DEAFLYMPIÁDĚ

Čtyři zlaté medaile, jedna stříbrná a tři bronzové. Taková je bilance květnové účasti našich českých neslyšících sportovců na deaflympiádě v Brazílii.

Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR z celého srdce gratuluje nejen všem medailistům, ale také všem třiadvaceti účastníkům za skvělou reprezentaci! A velký dík patří i celému organizačnímu týmu, který se o sportovce staral. **Jsme na vás hrdí!**

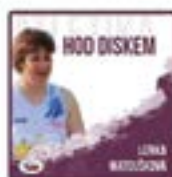
Zlato

Michal Stanovský (maraton)

Lenka Matoušková (hod diskem)

Kateřina Blaščíková, Jaroslav Šmédek (tenis – čtyřhra)

Jaroslav Šmédek (tenis)

Stříbro

Anna Pangráčová, Marek Spilka (štafeta)

Bronz

Barbora Vachoutová (karate)

Josef Procházka, Jan Semerád, Marek Spilka (štafeta)

Marie Pangráčová, Anna Pangráčová, Jan Semerád, Marek Spilka (štafeta)

